

[Rager.]

naaede, dengang da det raadgivende Udvalg blev dannet i 1930. Nu gaar man over til et Elektricitetsraad her. Man søger altsaa nu at danne en Helhed, samtidig med at Beføjelserne udvides til ogsaa at omfatte de økonomiske Forhold. Raadet var jo oprindeligt af Ministeren foreslaaet noget mindre, det er vokset, og jeg kan forberede det Udvalg, der bliver nedsat, paa, at der vil komme en Række Henvendelser fra forskellige Interesser om at blive repræsenteret i dette Elektricitetsraad. Jeg tror, man skal vogte sig for at gøre det for stort; det kan naturligvis nedsætte Forretningsudvalg etc., men alligevel, hvis Plenarforsamlingen bliver meget stor, er det sikkert ikke af det gode. Men der bliver maaske nu en Forhandling om, hvorvidt den Sammensætning, man er enedes om i Landstinget, netop er den lykkelige.

Det er mig umuligt lige i Øjeblikket af Forslagets Tekst at se, om der bliver Plads til det Medlem, der som kyndigt paa Fabrikationsomraadet har haft Sæde i det raadgivende Udvalg, og jeg maa sige, at jeg lægger meget stor Vægt paa, at man kan bevare et paa det Omraade kyndigt Medlem i Raadet. Sagen er nemlig den, at mange af de Krav, der kan stilles til Materiel o. s. v., kan stilles paa forskellig Maade, og det er godt, om man som medansvarlig, naar Bestemmelserne træffes, har en Mand, der i særlig Grad er kyndig paa dette Omraade. Det er jo muligt, at den paagældende kan komme ind under de fire Medlemmer med elektroteknisk Uddannelse, hvoraf to skal have videnskabelig Uddannelse. Det ved jeg imidlertid ikke bestemt, og jeg vil forbeholde mig, at der i Udvalget forhandles om dette Spørgsmaal. Det er beklageligt, at den Repræsentant for Elektroinstallatørerne, som Raadet skulde have efter det oprindelige Lovforslag fra Ministerens Side — Elektroinstallatørerne har en Repræsentant i det nuværende raadgivende Udvalg —, falder bort. Jeg vil meget nødtigt være med til at udvide Elektricitetsraadet, og det vil Ministeren ogsaa, men det forekommer mig, at en Elektroinstallatør og en Repræsentant med Sagkundskab er mere nødvendig end en Repræsentant for Jævnstrømsværkerne paa Landet, for disse Værker kommer ikke ind under Lovforslaget af den rent tekniske Grund, at de er udelukket fra Samarbejde, de har ikke saa høj Spænding, at de kan samarbejde med nogen. Jeg forstaar godt, at Kravet er rejst fra disse Værker, fordi jeg ved, at

man inden for disse Værker paa forskellig Maade, med Hensyn til Tilsyn og saadan noget, har Ønsker, men det vedrører alligevel meget mere periferet hele det Omraade, der skal administreres efter denne Lov, end de andre Ting, jeg har nævnt. Jeg indrømmer imidlertid, at det er Spørgsmaal, vi kan forhandle om.

Saa har man ogsaa fra Landstingets Side sat en Repræsentant ind for Københavns Kommunalbestyrelse, Købstadforeningen og De samvirkende Sogneraadforninger og Forbrugere fra Landbrug og Industri. Jeg ved ikke, om det er rationalt at gøre det; det er ogsaa noget, vi kan forhandle om, men det er i hvert Fald et Brud paa Ministerens Princip. Jeg har ikke Spor imod at trække Forbrugerrepræsentanter ind, hvor Forbrugerrepræsentanter har Interesse af at sidde og kan gøre Nytte, men hvad er det, Raadet skal gøre? Raadet har økonomiske Beføjelser og skal fastslaa Spændingen; hvis Forbrugerrepræsentanter er virkelige Forbrugerrepræsentanter, er de ganske utekniske og har ikke Begreb om det Spørgsmaal; endvidere skal Raadet gøre Indstilling til et Købstadværk paa Grundlag af saglige Undersøgelser om, hvorvidt det er billigere at udvide selv eller købe Strøm udefra. Der kan Forbrugerrepræsentanter naturligvis have Interesse, men paa den anden Side sidder der jo Lægfolk, der er Forbrugernes virkelige Repræsentanter, i Kommunalbestyrelsen, og saa spørger jeg: Korflygtiger man ikke Princippet ved at tage Forbrugerne med i Elektricitetsraadet, saaledes at naar Sagen kommer ud til dem, der virkelig repræsenterer Forbrugerne, har der allerede været et Forbrugerelement med? Jeg ved ikke, om det er rigtigt at beholde dem, eller om man skal lade dem glide ud. At det politisk er lettest at beholde dem, er der ingen Tvivl om, men vi skulde ogsaa tænke paa det rationelle. Jeg vil i hvert Fald mene, at vi i Udvalget skal overveje det Spørgsmaal. Man maa ogsaa huske paa, at en Del af de Medlemmer, der kommer som Repræsentanter for Oplandscentralerne, ogsaa er Folk, der repræsenterer Forbrugerne, da det er Forbrugerne, som selv ejer disse Oplandscentraler, der er Andelsværker — jeg tror, man skulde overveje, om man ikke skulde faa en Del af disse Repræsentanter ombyttet med valgte Repræsentanter, men det er et af disse Spørgsmaal, som jeg mener, at man ganske lidenskabsløst kan diskutere i den kommende Tid.

Jeg finder ellers ingen Anledning til at komme ind paa principielle Betragtninger, de er jo fremsat paa Tryk fra Kommissionen.